

[Ministeren for offentlige arbejder.]

ordførere har udtalt herom, vil jeg gerne sige, at det, der, når det kommer til stykket, vil være det afgørende, er, at bygger vi kun en fiskerihavn, har vi ikke muligheder for senere at bygge en større havn, så må vi anse alle sunde for at være lukket, medmindre vi begynder forfra. Derimod, når vi bygger en kombineret trafik- og fiskerihavn, er der mulighed for at bygge en endnu større havn. Der er jo ingen, der kan udelukke, at der i løbet af nogle år kan opstå den situation, at der er muligheder til stede for at udvide havnen, og det er for mig den væsentlige grund til at bygge den kombinerede havn.

Dertil kommer, som det har været fremhævet — og jeg synes ikke, det er uvæsentligt — at der netop på det sted på den jyske vestkyst ved mange lejligheder kan være brug for en nødhavn, hvor skibe af en vis størrelse kan søge ind. Der er desværre ofte meget hårdt vejr deroppe, og det vil derfor være rimeligt, at vi ud over det, der kan opnås ved bygningen af en trafikhavn, skaber mulighed for, at skibe, der måtte komme ud for hård storm eller uvejr, kan søge ly her.

Det ærede medlem hr. Lynnerup Nielsen var inde på nogle meget interessante betragtninger, synes jeg, vedrørende tempoet for bygningen af havnen. Det er spørgsmål, vi har overvejet meget nøje, og som udvalget også har beskæftiget sig meget med. Det er rigtigt, at man, hvis man skulle anlægge en helt nøgtern og såglig bedømmelse, vel nok skulle sige: nu bygger vi den havn så hurtigt, som det overhovedet kan lade sig gøre. Jeg vil dog gerne gøre opmærksom på, at de tal, der er nævnt i betænkningen, nemlig 3 år som den hurtigste periode og 5 år for den mere langvarige, tager sigte på fiskerihavnen og ikke på den kombinerede havn. Når man skal tale om den kombinerede trafik- og fiskerihavn, må man derfor regne med lidt længere tid end disse 3 og 5 år. Jeg skal villigt indrømme, at det er spørgsmål, der vel kan

diskuteres, for det er netop sådan med havnebyggeriet, specielt på den jyske vestkyst, at det gælder om at udnytte de gode perioder, det vil sige perioden fra 1. marts til henimod 1. december, og ikke bære sig ad, som man har gjort deroppe igennem de mere end 40 år, der er gået, hvor man en gang imellem har drysset lidt penge ud i havet og så et par år efter repareret på det, man har bygget nogle år tidligere. Det gælder om at bygge havnen i et sådant tempo, at man ikke kommer ud for de skader, der kan opstå under bygningen af havnen. Jeg synes, det er rimeligt, at det udvalg, som jeg forstår skal nedsættes, beskæftiger sig også med dette spørgsmål.

Jeg skal med disse bemærkninger endnu en gang takke for den tilslutning, der er givet. Jeg synes, det er helt rigtigt, at et spørgsmål, der drejer sig om så mange penge, kommer til behandling i et udvalg, men jeg henstiller, at man gør dette udvalgsarbejde — selvfølgelig grundigt, men alligevel så hurtigt, at loven ret snart kan blive en realitet.

H. C. Toft: Den højtærede minister for offentlige arbejder gav udtryk for, at da vi behandlede egnsudviklingsloven, var der også tale om havnebyggeri og lignende ting; det, det konservative folkeparti dengang vægrede sig imod, var imidlertid det i egnsudviklingsloven, der drejede sig om statsgaranti, eventuelt statslån, på beløb op til 50 mill. kr. og om en bevilling på 5 mill. kr., som folkettinget ville give løfte om, til projektering af privat erhvervs virksomhed og undersøgelse af mulighederne herfor.

Det konservative folkeparti har netop ved den stilling, det har taget til dette lovforslag, vist sin vilje til, når det drejede sig om en virkelig statsopgave som havnebyggeri, at medvirke hertil. Et eksempel på, hvordan det går, når staten gør en virkelig indsats, nævnte ministeren selv, nemlig Hirtshals havn. Her byggede man en havn for statens midler, og dér viste det